

Hvor der ikke tillige er Fartøjsstation, antages endvidere til Rafetstationen at maatte høre:

to $3\frac{1}{2}$ Tommes Trosser, hver paa 100 Favne,
Korkbæltter til Mandfabet.

Overtillshynet med det samlede Redningsvæsen paa Nørrejyllands Kyster er det fundet hensigtsmæssigt at underlægge en Bestyrer, hvem det maatte overdrages at varetage det locale Tilsyn, føre Regnskab over de enkelte Stationers Forbrug, besøge deres Vedligeholdelse, indgive Beretninger om foresaldne Redningstilfælde, forestaae Dvælses med Fartøier og Apparater o. s. fr. Med Hensyn til det en saadan Bestyrer paahvilende Ansvar har Ministeriet antaget, at denne Embedsmand burde beskikkes af Kongen, og da Bestyrerens Forretninger ville blive af det Omfang, at en dygtig Mand's Tid og Virksomhed for en væsentlig Deel derved vil finde fuld Anvendelse, har man ikke troet, at hans Gage burde sættes ringere end til 800 Rbd. aarligen (§ 3) foruden et Bederlag for de med hans Rejser og Embedsførelse forbundne Udgifter. Hvad Rejseomkostningerne angaaer, ere de i Ministeriets Budgetforslag til Finantsloven for 18^{52/53} anslaaede til 300 Rbd., men heraf har man tænkt sig, at ogsaa de Udgifter skulle afholdes, der foranlediges ved Rejser i Redningsvæsenets Interesse af den endnu bestaaende Commissions forskjellige Medlemmer, hvorfor hiint Beløb i Fremtiden kan ventes noget formindsket. Imod den foreslaaede Gage har Finantsministeriet, med hvem man desangaaende har corresponderet, Intet fundet at erindre, og vel overstiger den med 300 Rbd. det Beløb, hvortil Ministeriet i det nysnævnte Budgetforslag i Genhold til, hvad der har været den konstituerede Bestyrer af Redningsvæsenet tilstaaet, har anslaaet denne Udgift, men da man til uvistse Udgifter har opført et rundeligt Beløb af 500 Rbd., formenes den til Redningsvæsenet i Fremtiden normerede Sum ikke derved at ville blive væsentligen forøget udover, hvad der er beregnet for det nu forestaaende Finantsaar.

Da Bestyreren i mange Strandingsstilfælde vil være saa langt fra Haanden, at han ikke personlig vil kunne forvisse sig om, hvorvidt den paagældende Redningsstations Personale ved samme opfyldte deres Pligter, har man troet at burde sikkre ham fornøden Bistand af Herredsfogden, hvis Nærvarrelse ved Strandingen af andre Grunde vil være nødvendig, og man har derfor i saa Henseende optaget en Bestemmelse i Udkastets § 4. Ligesom det største Antal af Herredsfogderne have erklæret sig villige til at yde den attraaede Assistance, saaledes har Justitsministeriet et heller fundet Noget imod denne Forholdsregel at bemærke.

Til at føre det nødvendige Tilsyn med de ved Stationerne anbragte Skure og de dert opbevarede Redningsapparater, er det fornødent at ansætte Opsynsmænd (§ 5), som tillige maae være saa note bekendte med Constructionen og Anvendelsen af Apparaterne, at de kunne paasee deres Benyttelse paa den hensigtsmæssigste Maade. Det er fundet rettest at overlade til Bestyreren, der bedst vil kunne forskaffe sig Underretning om de paa de respective Steder dertil kvalificerede Personer, at antage disse Opsynsmænd, dog paa nærmere Approbation af Ministeriet. Da det i Reglen vil kunne ventes, at de ville kunne vælges iblandt de paa de respective Steder ansatte Toldembedsmand eller Strandfogder, har man troet at kunne gagere dem med 50 Rbd. aarlig, men til et ringere Beløb har man paa den anden Side ikke kunnet ansætte deres Løn, da det har vilst sig, at Opsynsmændenes Forretninger ere betydeligere, end de ved den foresløjige Organisation antoges at ville blive, og Commissionen som en Følge heraf har instikeret paa, at det anførte Beløb tillagdes dem. Paa Grund heraf vil det i Budgetforslaget for 1852—53 til Opsynsmændenes Lønninger opførte Beløb af tilsammen 630 Rbd., der er baseret paa en Løn af 30 Rbd. aarlig for hver, 21 i Tallet, blive at forøge med tilsammen 420 Rbd. aarlig. I Genhold til Commissionens Forslag har man, for at anspore de Paagældende til Iver og Lyft ved deres Functioner, fundet det hensigtsmæssigt at optage Bestemmelsen om en færegen Godtgjørelse for